

***Dette er en kommentar:** Jyllands-Posten har et fast korps af personer, der kommenterer vores samfund. Kommentaren er udtryk for skribentens egen holdning.*

28.08.2018 KL. 13:30

Fornemmelsen af aprilsnar: Det er slut august, og liberal biopolitik er ikke nogen joke

Jeg har ofte fornemmelsen af, at det er 1. april. Fordi jeg hører nyheder, der lever op til disse kriterier.

► [DEMOKRATI](#) [MEDIER](#)

ANDERS FOGH JENSEN | **FØLG** ▼

højskoleforstander og filosof

Anders Fogh Jensen (f. 1973) er forstander på Vestjyllands Højskole, forfatter, dramatiker og filosof. Af sine otte bøger tæller bl.a. "Projektsamfundet", "Projektmennesket", "Hvordan skal jeg leve mit liv, Kierkegaard?" og senest "Pseudoarbejde". Han er særligt interesseret i filosofisk samtidsdiagnose og beskriver den tid, vi lever i, de vilkår vi lever under og de små usynlige skred, der ændrer vores samtid. Han arbejder fra højskolen med dannelsen af mennesker til bedre liv. For filosofi handler for ham om at tænke bedre for at leve bedre.

Jeg har en fornemmelse, der ikke vil forlade mig. Fornemmelsen af, at jeg går rundt i en aprilsnar. At nyhedsbilledet indimellem er så utroligt og forrykt, at jeg må tjekke kalenderen. For det passer bare så godt. Som skabt efter opskriften på en rigtig god aprilsnar.

En aprilsnar må ikke være for langt ude. Er den det, afslører den for hurtigt sig selv. Men den må heller ikke komme for tæt på virkeligheden. ”Det bliver regnvejr i morgen” kan ikke være en aprilsnar. Den tager ikke nogen chance, og derfor er der ikke nogen aprilsnar i den.

En aprilsnar må forrykke virkeligheden så meget, at den ikke er helt identisk med det sandsynlige, men heller ikke så voldsom, at den afskrives med det samme. Og alligevel må den være utrolig for at gælde som en succesfuld nar, når nogen hopper på den. Den må balancere mellem det sandsynlige og det usandsynlige. Dét er den gode aprilsnar.

”

Jeg har ofte fornemmelsen af, at det er 1. april. Fordi jeg hører nyheder, der lever op til disse kriterier. Nyheder, der fordrejer det sandsynlige.

Jeg har ofte fornemmelsen af, at det er 1. april. Fordi jeg hører nyheder, der lever op til disse kriterier. Nyheder, der fordrejer det sandsynlige netop så meget, at jeg næsten ikke kan tro det – og som dog er en forlængelse af det sandsynlige.

Der er de kendte og efterhånden fortærskede eksempler på dette: Viktor Orbán leverede samtlige ingredienser til opskriften med sin for mig uforventelige proklamering af Ungarn som et »illiberalt demokrati«. Det danske burkaforbuds ofring af principper angiveligt for samme princippers skyld bærer lignende karakteristika. Og smykkeloven fra sommeren 2016 var næsten ved at tippe over i det så usandsynlige, at den dårligt ville have fungeret som aprilsnar.

Men også de verserende debatter bidrager hele tiden til at forny mine forårsfornemmelser. Tag det nyligt vedtagne vildsvinehegn, hvis begrundelse godt nok figurerer i sfæren for det sandsynlige – vi har grund til at frygte for svinepesten, den er en sandsynlig bekymring. Men begrundelsens udslag, det konkrete hegn, synes at bevæge sig ind på det usandsynliges område – et hegn fuld af huller, der skal tillade det øvrige dyreliv ved grænsen at færdes frit, mens det samtidig forventes at

holde netop vildsvin ude. Alt imens vildsvin frejdigt svømmer over Flensborg Fjord (her tænkte jeg også på april), og Fødevarestyrelsen erkender, at smitten slet ikke kommer fra tyske vildsvin, men fra lastbilchauffører og inficerede fødevarer fra Østeuropa.

Eller tag det seneste forslag fra venstrepolitiker Jørgen Winther om, at normalvægtige børn skal have 22.000 kr. i belønning fra staten for ikke at være blevet overvægtige i konfirmationsalderen. Vi vidste, at staten blandede sig i selvforvaltningen af kroppen, men ikke at den ville bidrage til stigmatisering. Selve forslaget vil multiplicere stigmatiseringen af det overvægtige barn til et punkt, hvor forslaget kun ville kunne forsvares med et højt: ”aprilsnar!” Men det er slut august og ikke marts, og liberal biopolitik er ikke nogen joke.

Det er gået op for mig, at jeg bremser mig selv i at fortælle andre, hvad jeg hører i nyhederne, fordi jeg kunne være hoppet i en fælde: Er dette endnu en gimmick, som jeg hopper på? Og det er måske selve billedet på, at vores tid skrider. At den dag for dag bevæger sig i en retning, som man først betvivler for så senere at lægge den til grund for sandsynligheden i endnu mere tvivlsomme nyheder.

Til april bliver vi nødt til at finde på noget rigtig langt ude for ikke at komme for tæt på virkeligheden. At det er ulvetime på landet er ikke nok.

Vil du have meninger direkte i din indbakke? Tilmeld dig gratis og få de seneste indlæg fra Jyllands-Postens debatsektion én gang i døgnet – [klik her](#), sæt flueben og indtast din mailadresse. Følg også [JP Debat](#) på [Twitter](#)

VELKOMMEN TIL DEBATTEN

- Jyllands-Posten ønsker en konstruktiv og god debattonen blandt vores læsere uanset uenigheder. Overtrædelse af vores [debatregler](#) kan føre til udelukkelse.
- Anmeldelse af grove kommentarer kan ske til blog@jp.dk eller ved at ”markere som spam”.

Ghostery blokerede kommentarer, der er styret af Facebook Connect.

